

І. В. Сергієнко

Михалевич Володимир Сергійович

МИХАЛЄВИЧ Володимир Сергійович (10. 03. 1930, Чернігів – 16. 12. 1994, Київ) – математик, кібернетик. Чоловік Тетяни, батько Михайла Михалевичів. Доктор фізико-математичних наук (1968), професор (1966), академік НАНУ (1973) та РАН (1984). Заслужений діяч науки і техніки України (1990). Державна премія України в галузі науки і техніки (1973, 1993), Державна премія СРСР (1981), премії ім. М. Крилова (1971) та ім. В. Глушкова (1984) АН УРСР. Державні нагороди СРСР. Закін. Київський університет (1953), де 1956–94 й працював (від 1958 – за сумісн.): 1966–87, 1991–94 – проф., 1987–91 – завідувач кафедри теор. кібернетики. 1958–62 – в Обчислюв. центрі АН УРСР: 1960–62 – засн. і завідувач відділу автоматизов. систем упр. виробництвом; 1962–94 – зав. однойм. (згодом – екон. кібернетики) відділу, 1962–82 – заступник директора з наукової роботи, 1982–94 – директор Інституту кібернетики НАНУ (обидва – Київ). Водночас 1963–65 – доцент Київ. інституту нар. господарства; 1969–83 – проф., 1983–94 – завідувач кафедри теор. кібернетики та методів оптимал. керування Моск. фіз.-тех. інституту. 1988–94 – академік-секр. Відділ. інформатики НАНУ. Викладач. і наук. діяльність розпочав ще студентом під керівництвом Б. Гнеденка, зокрема читав популярні лекції для школярів, опублікував у «Докладах АН ССРСР» 3 статті, присвяч. дослідж. емпірич. функцій розподілу. Перші ґрунт. наук. дослідж. виконав під керівництвом А. Колмогорова, потім був найближчим учнем і соратником В. Глушкова. Здобув визнання завдяки своїм працям з теорії оптимал. статистич. рішень, систем. аналізу та екон. кібернетики. Розробив алгоритм. схеми і методи вирішення систем. проблем, сформулював метод послідов. аналізу варіантів, необхідних для побудови ефектив. вирішуючих процедур у практ. завданнях. Досліджував проблеми оптимал. упр. великими та склад. системами, питання розроблення і впровадження автоматизов. систем упр.

різного рівня. Засн. укр. наук. школи у галузі теорії оптимізації та систем. аналізу. 1957 під керівництвом М. у Київ. університеті складені перші програми для Малої ЕОМ (МЕОМ), створеної в Києві С. Лебедєвим. 1963 був призначений координатором робіт із запровадження систем сітк. планування та упр. у маш.-буд. і оборон. галузях, а також у буд-ві. 1966 організував першу Всесоюзну конф. з матем. проблем мережевого планування та керування. Був наук. кер. автоматизов. системи план. розрахунків (АСПР), брав участь у створенні заг.-держ. автоматизов. системи (ЗДАС) та респ. системи збору й обробки інформації для потреб планування і керування (РАСУ). 1988 з ініціативи М. у Київ. політех. інституті відкрито каф. матем. методів систем. аналізу, на базі якої та 2-х відділів Інституту кібернетики НАНУ згодом створ. Інститут приклад. систем. аналізу НАНУ та МОН України. М. був представником України в Міжнар. інституті приклад. систем. аналізу в Австрії (м. Лаксенбург). Головний редактор журналу «Кибернетика и системный анализ». 2000 президією НАНУ засн. премію ім. М. за видатні досягнення в галузі інформатики, теорії оптимізації та систем. аналізу, першими лауреатами якої стали його учні Ю. Єрмольєв, І. Коваленко та Н. Шор. Учнями М. також були П. Кнопов, В. Ковалевський, О. Летичевський, Т. Мар'янович, В. Редько, О. Шарковський, В. Шкурба.

Основні праці

Вычислительные методы выбора оптимальных проектных решений. К., 1977;
Математические методы исследования операций. К., 1979; Методы последовательной оптимизации в дискретных сетевых задачах оптимального распределения ресурсов. Москва, 1983; Оптимизационные задачи производственно-транспортного планирования. Москва, 1986; Численные методы для многопроцессорного вычислительного комплекса ЕС. Москва, 1986; Методы невыпуклой оптимизации. Москва, 1987; Информационная технология на транспорте. К., 1991; Модели и методы оптимизации надежности сложных систем. К., 1992; Моделирование отдельных механизмов государственного влияния на цены в переходной экономике. К., 1994 (усі – співавт.).

Бібліографічний опис:

Михалевич Володимир Сергійович / І. В. Сергієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64953>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).